

157

UCHWAŁA Nr 58 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 marca 1971 r.

w sprawie prawa do wynagrodzenia za czas zwolnień od pracy, przysługujących pracownikom wychowującym dzieci w wieku do lat 14.

Rada Ministrów — na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych — uchwala, co następuje:

§ 1. Wszystkie pracownice, korzystające w związku z wychowywaniem dzieci w wieku do lat 14 z dwóch dni zwolnienia od pracy w ciągu roku w myśl przepisu § 4 ust. 7 uchwały nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Monitor Polski z 1968 r. Nr 3, poz. 22), zachowują prawo do wynagrodzenia za czas tych zwolnień.

§ 2. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, ustala się jak za urlop wypoczynkowy, z tym że składniki wynagrodzenia określone w stawkach miesięcznych wypłaca się w wysokości należnej za miesiąc, w którym zwolnienie zostało udzielone. Wpłaty wynagrodzenia dokonywane są w ramach planowanego (skorygowanego) funduszu płac.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 12 marca 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

158

UCHWAŁA Nr 72 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 kwietnia 1971 r.

w sprawie gospodarki finansowej organizacji gospodarczej Lasów Państwowych.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 121, z 1964 r. Nr 8, poz. 50 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1968 r. w sprawie przedsiębiorstw lasów państwowych oraz jednostki grupującej te przedsiębiorstwa (Dz. U. z 1969 r. Nr 1, poz. 3) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy wstępne.

§ 1. Użyte w uchwale określenie:

- 1) Naczelny Zarząd — oznacza Naczelny Zarząd Lasów Państwowych,
- 2) przedsiębiorstwo — oznacza:
 - a) okręgowy zarząd lasów państwowych grupujący nadleśnictwa, jednostki produkcji nieдрzewnej i jednostki pomocniczo-produkcyjne,
 - b) przedsiębiorstwo do zadań szczególnych w zakresie gospodarki leśnej,
- 3) akumulacja finansowa przedsiębiorstw — oznacza różnicę między wartością sprzedaży według cen sprzedaży a kosztem własnym tej sprzedaży, skorygowaną o saldo strat i zysków nadzwyczajnych,
- 4) wynik finansowy przedsiębiorstwa — oznacza akumulację finansową przedsiębiorstwa zmniejszoną o podatek obrotowy,
- 5) zysk lub strata — oznacza odpowiednio dodatni lub ujemny wynik finansowy przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Okresem planowo-rozliczeniowym jednostek określonych w § 1 pkt 1 i 2 jest rok kalendarzowy.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, opracowują okresowe i roczne bilanse netto.

Rozdział 2.

Gospodarka finansowa przedsiębiorstw.

§ 3. 1. Zysk przedsiębiorstwa podlega w pierwszej kolejności podziałowi na następujące cele:

- 1) odpis na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) oprecontowanie środków trwałych,
- 3) spłatę kredytu zaciągniętego na inwestycje branżowe wraz z odsetkami w części nie podlegającej spłacie z funduszu inwestycyjnego Naczelnego Zarządu; spłata kredytu z zysku następuje w wysokości i w ratach określonych w umowie kredytowej, zawartej między inwestorem a bankiem; szczegółowe zasady spłaty kredytu regulują odrębne przepisy,
- 4) wpłatę z zysku do Naczelnego Zarządu ustaloną według normy procentowej w stosunku do zysku; normę ustala Naczelny Zarząd w granicach normy określonej przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. Odpisy wymienione w ust. 1 dokonywane są obowiązkowo; jeżeli osiągnięty zysk nie wystarcza na pokrycie odpisów wymienionych w ust. 1 pkt 1—2, brakującą kwotę przedsiębiorstwo obciąża fundusz statutowy; jeżeli osiągnięty zysk nie wystarcza na spłatę kredytu na inwestycje branżowe, nie spłacony w terminie kredyt uznaje się za kredyt przeterminowany, podlegający spłacie z zysku roku następnego; jeżeli bank dokona spłaty kredytu przeterminowanego ze środków obrotowych przedsiębiorstwa, to równowartość tej spłaty obciąża fundusz statutowy; jeżeli po dokonaniu odpisów wymienionych w ust. 1 pkt 1—3 zysk nie wystarcza na dokonanie pełnej wpłaty do Naczelnego Zarządu (ust. 1 pkt 4), to wpłacie podlega różnica między zyskiem a tymi odpisami.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo przeznacza pozostałą część zysku po potrąceniu odpisów przewidzianych w § 3 w dowolnej kolejności na następujące cele:

- 1) odpis na finansowanie zapasów,
- 2) odpis na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw,
- 3) odpisy na inne cele, jeżeli obowiązujące przepisy przewidują dokonywanie takich odpisów.

2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu na finansowanie zapasów według wieloletniej rzeczywistej relacji procentowej, z poprzednich czterech lat przed wejściem w życie uchwały, między wzrostem zapasów w granicach sfinansowania funduszem własnym w obrocie a wzrostem wartości sprzedaży produktów towarowej i usług według cen sprzedaży oraz na podstawie wzrostu wartości sprzedaży w latach następnych; relację tę ustala dla przedsiębiorstwa Naczelny Zarząd w ramach analogicznej relacji określonej dla Naczelnego Zarządu przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego; relacja może być skorygowana w przedsiębiorstwach, w których dynamika środków obrotowych w poprzednich latach wykazywała duże wahania i nieprawidłowości. Dla przedsiębiorstw nowo utworzonych relację przyjmuje się w wysokości relacji określonej dla Naczelnego Zarządu.

3. Przy ustalaniu przeciętnego rocznego stanu zapasów wyłącza się zapasy, które zgodnie z obowiązującymi przepisami finansowane są w całości kredytem bankowym.

4. Przeciętne stany zapasów oblicza się jako iloraz, wynikający z podzielenia przez 5 sumy stanu tych środków na początek danego roku i stanów na koniec każdego kwartału.

5. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw według wieloletniego procentowego wskaźnika obliczonego od wartości brutto środków trwałych, ulegającego odpowiedniemu zwiększeniu w zależności od stopnia umorzenia środków trwałych. Procentowe wskaźniki w stosunku do wartości środków trwałych i ich umorzenia określa Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

6. Jeżeli zysk nie wystarcza na całkowite pokrycie potrzeb przewidzianych w ust. 1, przedsiębiorstwo może dokonać odpisów na ten cel w wysokości niższej niż to wynika z ustalonych norm.

§ 5. Po pokryciu potrzeb przewidzianych w § 3 i 4 80% pozostałości zysku przedsiębiorstwa podlega wpłacie do Naczelnego Zarządu. Różnica pozostaje w przedsiębiorstwie i może być przeznaczona na dodatkowe odpisy na finansowanie zapasów lub na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa.

§ 6. 1. Przed rozliczeniem wynik finansowy przedsiębiorstwa podlega weryfikacji w celu wyeliminowania:

- 1) zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa,
- 2) zysku nieprawidłowego.

2. Za zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa uważa się zysk osiągnięty w wyniku zmian cen, taryf i płac, stawek amortyzacyjnych, stawek ubezpieczeniowych lub podatkowych, jeżeli decyzje w sprawie tych zmian ustalają, że jest to zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa, oraz w wyniku zmian metodologicznych i organizacyjnych.

3. Za nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy, np. wskutek stosowania niewłaściwych cen i taryf, pogorszenia jakości produkcji w stosunku do obowiązujących norm, standardów lub receptur, nieuzasadnionego obniżenia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy; za nieprawidłowy uważa się również zysk nadmierny określony odrębnymi przepisami.

4. Zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa podlega w całości przekazaniu do budżetu.

5. Kwota odpowiadająca 150% sumy zysku nieprawidłowego przedsiębiorstwa podlega przekazaniu:

- 1) w wysokości 85% do budżetu i 15% na rachunek funduszu rezerwowego Naczelnego Zarządu, jeżeli zysk nieprawidłowy został ujawniony przez Naczelny Zarząd,
- 2) w wysokości 100% do budżetu, jeżeli zysk nieprawidłowy został ujawniony przez organy kontroli zewnętrznej, bank lub wydział finansowy prezydium rady narodowej.

6. Jeżeli zysk nieprawidłowy ujawniony został przez samo przedsiębiorstwo, przekazaniu do budżetu podlega kwota odpowiadająca 100% tego zysku.

7. Szczegółowe zasady obliczania zysku niezależnego i nieprawidłowego ustali Minister Finansów.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa tworzą:

- 1) fundusz statutowy,
- 2) fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg,
- 3) fundusz zagospodarowania lasu,
- 4) fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw.

2. Przedsiębiorstwa mogą również tworzyć inne fundusze na podstawie odrębnych przepisów.

§ 8. 1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa odzwierciedla wartość jego środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz wartość środków obrotowych i zachodzące w nich zmiany.

2. Zwiększenie lub zmniejszenie funduszu statutowego, poza wymienionym w § 3 ust. 2, następuje w wypadkach określonych przez Ministra Finansów.

§ 9. W przedsiębiorstwach nowo utworzonych fundusz statutowy stanowi równowartość otrzymanych nieodpłatnie środków trwałych i obrotowych oraz dotacji budżetowych na nabycie lub wytworzenie środków obrotowych.

§ 10. 1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa powinien równać się co najmniej wartości netto posiadanych środków trwałych, zmniejszonej o dotyczące tych środków zobowiązania z tytułu kredytu bankowego zaciągniętego na określone zadania inwestycyjne, wartościom niematerialnym i prawnym oraz środkom obrotowym w części podlegającej sfinansowaniu funduszem własnym w obrocie.

2. Przez fundusz własny w obrocie należy rozumieć różnicę między funduszem statutowym a wartością netto środków trwałych, zmniejszoną o dotyczące tych środków zobowiązania z tytułu kredytu bankowego, zaciągniętego na określone zadania inwestycyjne, oraz wartościami niematerialnymi i prawnymi.

§ 11. 1. Fundusz zagospodarowania lasu służy do finansowania prac z zakresu:

- 1) hodowli lasu,
- 2) ochrony lasu,
- 3) urządzania lasu,
- 4) zadrzewień,
- 5) ochrony przeciwpożarowej,
- 6) remontów bieżących, średnich i kapitalnych, urządzeń wodno-melioracyjnych, dróg leśnych, gruntowych i stokowych,
- 7) zakładania dróg leśnych gruntowych oraz dróg stokowych,
- 8) obudowy potoków górskich.

2. Podstawą finansowania prac, o których mowa w ust. 1, jest plan wpływów i wydatków, stanowiący część składową planu techniczno-ekonomicznego.

§ 12. 1. Fundusz zagospodarowania lasu tworzy się:

- 1) z narzutów obciążających koszty własne przedsiębiorstw,
- 2) z odszkodowań za pożary lasu,
- 3) z odszkodowań za straty powstałe w drzewostanach w wyniku prac górniczych,
- 4) z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

2. Wysokość narzutów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określa iloczyn ilości drewna-grubizny planowanej do pozyskania w danym roku przez stawkę narzutu przypadającą na 1 m³ pozyskanego drewna-grubizny, którą ustala dla przedsiębiorstwa Naczelny Dyrektor Lasów Państwowych w granicach stawki, ustalonej przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Stawka narzutu, o której mowa w ust. 2, stanowi ilaraz kosztów zagospodarowania lasu przewidywanych w planie pięcioletnim na dany rok przez planowaną na ten rok ilość pozyskania drewna-grubizny.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwo gromadzi środki funduszu zagospodarowania lasu na odrębnym rachunku bankowym. Środki nie wykorzystane przechodzą na rok następny.

2. W razie konieczności wyprzedzenia prac związanych z zagospodarowaniem lasu w stosunku do zgromadzonych na ten cel środków, bank może udzielić przedsiębiorstwu kredytu antycypacyjnego na poczet przyszłych wpływów funduszu zagospodarowania lasu. Kredyt podlega spłacie najpóźniej w roku następnym.

§ 14. Fundusz inwestycyjny służy do finansowania produkcyjnych inwestycji przedsiębiorstw.

§ 15. 1. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw tworzy się z:

- 1) odpisów z zysku przedsiębiorstw według wskaźnika określonego w § 4 ust. 5 oraz z pozostałości zysku, o której mowa w § 5,
- 2) innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

2. W okresie przejściowym, do czasu dokonania zmiany stawek amortyzacji środków trwałych, tworzy się fundusz inwestycyjno-remontowy służący do finansowania remontów kapitałnych oraz produkcyjnych inwestycji przedsiębiorstw. Poza źródłami określonymi w § 15 ust. 1 przedsiębiorstwa przeznaczać będą na ten fundusz część amortyzacji w wysokości określonej przez Naczelny Zarząd w granicach norm procentowych ustalonych dla Lasów Państwowych przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. W okresie przejściowym przeznacza się na fundusz inwestycyjno-remontowy także dochody z likwidacji produkcyjnych środków trwałych; z tego funduszu pokrywane są w tym okresie również koszty związane z likwidacją tych środków trwałych.

§ 16. Zasady wykorzystywania funduszu inwestycyjnego lub funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw regulują przepisy o finansowaniu inwestycji jednostek państwowych.

§ 17. 1. Do środków obrotowych zalicza się następujące składniki majątkowe przedsiębiorstwa, zwane dalej zapasami:

- 1) materiały wraz z kosztami zakupu (materiały podstawowe, konstrukcje, elementy kooperacyjne, materiały pomocnicze, paliwo, części zapasowe maszyn i urządzeń, opakowania, odpadki, przedmioty nietrwałe oraz tymczasowe budynki i urządzenia placu budowy),
- 2) produkcję nie zakończoną (produkcję podstawową, pomocniczą i uboczną w toku, roboty i usługi w toku, półfabrykaty oraz produkcję w toku działalności socjalno-bytowej wraz z saldem rozliczeń międzyokresowych kosztów tej działalności, jak również gotowe obiekty i roboty budowlane jeszcze nie zafakturowane zamawiającemu),
- 3) wyroby gotowe oraz roboty i usługi własnej produkcji przedsiębiorstwa wykonane, lecz jeszcze nie zafakturowane,
- 4) towary,
- 5) inwentarz żywy,
- 6) koszty przyszłych okresów.

2. Zapasy dzieli się na bieżące, nieprawidłowe, sezonowe i rezerwy; kryteria podziału zapasów na te grupy ustalają instrukcje bankowe.

§ 18. 1. Zapasy bieżące i nieprawidłowe finansowane są funduszem własnym w obrocie oraz kredytem bankowym.

2. Zapasy sezonowe i rezerwy finansowane są w całości kredytem bankowym.

§ 19. 1. Przedsiębiorstwo powinno finansować zapasy bieżące i nieprawidłowe w 60% funduszem własnym w obrocie. Dla ustalenia stopnia sfinansowania zapasów funduszem własnym w obrocie i kredytem, przyjmuje się przeciętny roczny stan zapasów wynikający z podzielenia przez 5 sumy stanu zapasów na początek roku i koniec każdego kwartału. Wielkość funduszu własnego w obrocie ustala się według stanu na koniec roku. Dla ustalenia stopnia sfinansowania zapasów kredytem bankowym przyjmuje się różnicę między przeciętnym rocznym stanem zapasów a wielkością funduszu własnego w obrocie na koniec roku.

2. Jeżeli stopień sfinansowania zapasów bieżących i nieprawidłowych kredytem bankowym wynosi powyżej 45% wartości tych zapasów, bank podwyższy oprocentowanie kredytu udzielonego na finansowanie tych zapasów w następującej wysokości:

- 1) od 1 do 2% wartości kredytów w stosunku rocznym, jeżeli stopień sfinansowania zapasów kredytem bankowym kształtował się w granicach 45—50% wartości tych zapasów,
- 2) od 2 do 6% wartości kredytów w stosunku rocznym, jeżeli stopień sfinansowania zapasów kredytem bankowym kształtował się powyżej 50% wartości tych zapasów.

3. Jeżeli stopień sfinansowania zapasów bieżących i nieprawidłowych kredytem bankowym wynosi poniżej 35% wartości tych zapasów — bank obniży oprocentowanie kredytu udzielonego na ich finansowanie. Obniżenie oprocentowania powinno wynosić od 1 do 2% wartości kredytów w stosunku rocznym.

4. Decyzję o podwyższeniu lub obniżeniu oprocentowania bank obowiązany jest przekazać przedsiębiorstwu nie później niż w ciągu 15 dni od daty otrzymania rocznego sprawozdania finansowego. Dodatkowe lub zbonifikowane oprocentowanie przedsiębiorstwo zalicza na rachunek wyników roku, którego oprocentowanie dotyczy.

5. Bank może pobierać podwyższone odsetki od całości lub części kredytów obrotowych w innych wypadkach niż określone w ust. 2. W szczególności bank może pobierać podwyższone odsetki w razie nieuzasadnionego zwolnienia wskaźnika rotacji środków obrotowych w stosunku do okresu ubiegłego lub w stosunku do planu albo powstania lub nieupłynnienia zapasów nieprawidłowych, albo innego rodzaju niegospodarności przedsiębiorstwa.

6. W razie zastosowania przez bank podwyższonego oprocentowania przedsiębiorstwo traci prawo do ulg, o których mowa w ust. 3, w okresie obowiązywania podwyższonej stopy procentowej.

§ 20. 1. Jeżeli stopień sfinansowania zapasów bieżących i nieprawidłowych kredytem bankowym kształtował się powyżej 60% wartości zapasów, wówczas Naczelny Zarząd w porozumieniu z bankiem finansującym obowiązany jest zastosować odpowiednie środki zmierzające do usunięcia nieprawidłowości w gospodarce przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli Naczelny Zarząd nie przedstawi w ustalonym przez bank terminie programu poprawy sytuacji finansowej przedsiębiorstwa lub zastosowane w tym celu środki nie dały efektu, bank może odmówić dalszego kredytowania przedsiębiorstwa i zażądać spłaty udzielonych kredytów.

§ 21. 1. Bank udzielając przedsiębiorstwu kredytów zmniejsza ich wysokość o występujące w przedsiębiorstwie zobowiązania prawidłowe.

2. Do zobowiązań prawidłowych zalicza się nie przeterminowane zobowiązania przedsiębiorstwa, w szczególności z tytułu:

- 1) płac,
- 2) ubezpieczeń społecznych,
- 3) rozliczeń międzyokresowych biernych,
- 4) rozliczeń za dostawy, roboty i usługi,
- 5) wpłaty z zysku do Naczelnego Zarządu.

§ 22. 1. W razie znacznego rozmiaru zobowiązań prawidłowych Minister Finansów może ustalić niższy od określonego w § 19 ust. 1 stopień sfinansowania zapasów funduszem własnym w obrocie. Wówczas odpowiedniej zmianie ulegają normy finansowania zapasów bieżących i nieprawidłowych kredytem bankowym.

2. Minister Finansów może ustalić, że poza zapasami określonymi w § 18 ust. 2 wszystkie pozostałe lub niektóre zapasy będą finansowane w całości kredytem bankowym.

§ 23. 1. Przedsiębiorstwo uzupełnia fundusz własny w obrocie przeznaczony na finansowanie zapasów z odpisów części osiągniętego zysku oraz z dotacji Naczelnego Zarządu.

2. Przedsiębiorstwo uzupełnia fundusz własny w obrocie dokonując odpisów z zysku zaliczkowo na podstawie kwartalnych sprawozdań finansowych i ostatecznie na podstawie rocznego zatwierdzonego sprawozdania finansowego.

§ 24. Jeżeli następuje planowe zmniejszenie wartości sprzedaży produkcji towarowej według cen sprzedaży w stosunku do roku poprzedniego Naczelny Zarząd może przejąć odpowiednią część funduszu własnego w obrocie przedsiębiorstwa na fundusz rezerwowy.

Rozdział 3.

Gospodarka finansowa Naczelnego Zarządu.

§ 25. Na łączny wynik Naczelnego Zarządu składa się suma wyników finansowych przedsiębiorstw oraz Naczelnego Zarządu.

§ 26. Suma dodatnich wyników finansowych przedsiębiorstw i Naczelnego Zarządu podlega podziałowi według następującej kolejności na:

- 1) odpisy dokonane przez przedsiębiorstwa na sfinansowanie własnych potrzeb i wpłaty z tytułu oprocentowania środków trwałych,
- 2) wpłaty z zysku do budżetu według wieloletniej normy procentowej ustalonej przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w stosunku do zysku,
- 3) wpłatę do budżetu w wysokości 50% pozostałości zysku, o której mowa w § 5, z tym że pozostałe 50% zysku może być przeznaczane na fundusz rezerwowy lub inwestycyjny Naczelnego Zarządu,
- 4) odpis na fundusz rezerwowy,
- 5) odpis na fundusz inwestycyjny Naczelnego Zarządu,
- 6) odpisy na inne cele, jeżeli obowiązujące przepisy przewidują dokonywanie takich odpisów.

§ 27. W razie zmian organizacyjnych bądź metodologicznych, klęsk żywiołowych oraz zmian cen, marż handlowych, taryf, płac, stawek amortyzacyjnych, ubezpieczeniowych lub podatkowych oraz w innych uzasadnionych wypadkach Minister Finansów, działając w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, może dokonywać zmian norm finansowych podziału zysku ustalonych dla Lasów Państwowych.

§ 28. 1. Naczelny Zarząd tworzy:

- 1) fundusz inwestycyjny,
- 2) fundusz zagospodarowania lasu,
- 3) fundusz rezerwowy,
- 4) fundusz przedsięwzięć gospodarczych,
- 5) fundusz postępu techniczno-ekonomicznego oraz inne fundusze na podstawie odrębnych przepisów,
- 6) fundusz statutowy Naczelnego Zarządu.

2. Funduszami, o których mowa w ust. 1 pkt 1—5, dysponuje Naczelny Dyrektor Lasów Państwowych.

§ 29. 1. Fundusz inwestycyjny służy na spłatę kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe oraz na bezpośrednie finansowanie tych inwestycji w takim zakresie, w jakim mogą one być bezpośrednio finansowane z tego funduszu na podstawie odrębnych przepisów.

2. Fundusz inwestycyjny tworzy się z odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych przedsiębiorstw i Naczelnego Zarządu bez względu na okres, w jakim weszły do eksploatacji, oraz z odpisów z zysku.

3. Normę odpisu z zysku na fundusz inwestycyjny ustala Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na okres wieloletni; normę tę określa się w stosunku procentowym do łącznego zysku Lasów Państwowych.

4. Zasady wykorzystywania funduszu inwestycyjnego regulują odrębne przepisy.

§ 30. 1. Fundusz zagospodarowania lasu tworzy się z części środków funduszu zagospodarowania lasu przedsiębiorstw, wpłacanych przez przedsiębiorstwa do Naczelnego Zarządu. Wysokość wpłat ustala dla przedsiębiorstw Naczelny Dyrektor Lasów Państwowych.

2. Fundusz zagospodarowania lasu służy do finansowania kosztów zagospodarowania lasu w wypadkach, gdy środki własne przedsiębiorstw na ten cel są niewystarczające, oraz na finansowanie zleconych przedsiębiorstwom dodatkowych zadań z zakresu zagospodarowania lasu.

3. Naczelny Zarząd gromadzi środki funduszu zagospodarowania lasu na odrębnym rachunku bankowym.

§ 31. 1. Fundusz rezerwowy tworzy się z części zysku wpłacanego przez przedsiębiorstwa do Naczelnego Zarządu.

2. Normę odpisu z zysku Naczelnego Zarządu na fundusz rezerwowy ustala Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na okres wieloletni; normę tę określa się w stosunku procentowym do łącznej sumy odpisów przedsiębiorstw na finansowanie zapasów.

3. Na fundusz rezerwowy przekazuje się także:

- 1) część zysków nieprawidłowych,
- 2) inne środki określone uchwałą i odrębnymi przepisami.

§ 32. 1. Fundusz rezerwowy może być przeznaczony:

- 1) na udzielanie przedsiębiorstwom pożyczek lub dotacji na finansowanie środków obrotowych, jeżeli ich fundusze własne w obrocie nie pokrywają 60% wartości zapasów bieżących i nieprawidłowych, zwłaszcza wskutek poniesienia przez przedsiębiorstwa strat niezależnych od ich działalności, tj. strat spowodowanych zmianą cen, taryf, płac, stawek amortyzacyjnych, klęsk żywiołowych, jeżeli decyzje w sprawie tych zmian ustalają, że jest to strata niezależna od działalności przedsiębiorstw, oraz w wyniku zmian metodologicznych i organizacyjnych; pożyczki i dotacje mogą być udzielone również w razie powstania dodatkowych potrzeb przedsiębiorstw wynikających z wykonania zleconych przez Naczelnego Zarząd, a nie przewidzianych w planie zadań produkcyjnych,
- 2) na udzielanie przedsiębiorstwom dotacji na zasilenie funduszu inwestycyjno-remontowego do wysokości należnych odpisów z zysku, jeżeli zysk osiągnięty przez te

przedsiębiorstwa nie pozwala na ich dokonanie w pełnej wysokości,

- 3) na zasilenie funduszków niezbędnych do prowadzenia przez Naczelną Zarząd działalności gospodarczej,
- 4) na pokrycie zobowiązań wynikających z udzielenia przez Naczelną Zarząd poręczenia spłaty kredytów obrotowych zaciągniętych w bankach — przez przedsiębiorstwa zgromadzone w Lasach Państwowych,
- 5) na inne cele określone przez Ministra Finansów.

2. Pożyczki i dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą być udzielane zaliczkowo w ciągu roku.

3. Udzielone przez Naczelną Zarząd pożyczki, o których mowa w ust. 1, mogą być oprocentowane; wysokość oprocentowania pożyczki ustala Naczelną Zarząd. Wpływy z tytułu oprocentowania zwiększają fundusz rezerwowy.

4. Przyjęcie poręczenia spłaty kredytów przez przedsiębiorstwa bank może uzależnić od upoważnienia banku przez Naczelną Zarząd do zablokowania określonej kwoty środków funduszu rezerwowego.

§ 33. 1. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych tworzący jest:

- 1) z dokonanych przez przedsiębiorstwa wpłat środków przewidzianych w ich planach na odpowiednie cele eksploatacyjne, obciążających ich koszty własne, ustalanych przez Kolegium Naczelnego Zarządu w drodze uchwały,
- 2) z wpływów za odpłatnie świadczony w ramach przedsięwzięć gospodarczych dostawy, roboty i usługi,
- 3) ze środków funduszu rezerwowego,
- 4) z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

2. W razie przejściowego braku środków na rachunku funduszu przedsięwzięć gospodarczych bank uprawniony jest do udzielania kredytu na poczet przyszłych wpływów funduszu.

§ 34. 1. Fundusz przedsięwzięć gospodarczych służy do finansowania wydatków eksploatacyjnych związanych z prowadzeniem przez Naczelną Zarząd — na podstawie uchwał jego kolegium — przedsięwzięć mających na celu ułatwienie wykonania przedsiębiorstwom zgromadzonym w Lasach Państwowych ich zadań planowych.

2. Z funduszu przedsięwzięć gospodarczych nie mogą być finansowane inwestycje.

§ 35. Z funduszu przedsięwzięć gospodarczych realizowane są zadania na podstawie planów zatwierdzonych w zależności od ich wagi i zakresu przez kolegium Naczelnego Zarządu bądź przez Naczelnego Dyrektora Lasów Państwowych po zasięgnięciu opinii kolegium Naczelnego Zarządu.

§ 36. Zatrudnienie oraz fundusz płac (osobowy i bezosobowy), wchodzący w skład kosztów przedsięwzięć gospodarczych realizowanych za pośrednictwem własnych komórek organizacyjnych Naczelnego Zarządu, mogą być planowane jedynie w granicach wielkości ustalonych dla Naczelnego Zarządu.

§ 37. W razie zaprzestania określonego przedsięwzięcia gospodarczego nie wykorzystane środki funduszu przedsięwzięć gospodarczych podlegają przekazaniu na rzecz funduszu rezerwowego, chyba że kolegium Naczelnego Zarządu podejmie decyzję rozliczenia środków funduszu między przedsiębiorstwami uczestniczącymi w przedsięwzięciu.

§ 38. 1. Fundusz statutowy Naczelnego Zarządu odzwierciedla wartość jego środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz wartość środków obrotowych i zachodzący w nich zmiany.

2. Fundusz statutowy Naczelnego Zarządu powinien równać się wartości netto posiadanych przez Naczelną Zarząd i przez podległe mu zakłady działające według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego środków trwałych, zmniejszonych o dotyczące tych środków zobowiązania Naczelnego Zarządu z tytułu kredytu bankowego zaciągnięte-

go na inwestycje, wartościom niematerialnym i prawnym oraz wartości środków obrotowych w procencie podlegającym sfinansowaniu funduszem własnym w obrocie.

3. Do funduszu statutowego Naczelnego Zarządu stosuje się przepisy § 8—10.

§ 39. 1. Koszty utrzymania Naczelnego Zarządu pokrywane są z gromadzonych na specjalnym rachunku bankowym wpłat obciążających koszty własne przedsiębiorstw zgromadzonych w Lasach Państwowych. Wysokość tych wpłat w formie norm kwotowych ustala dla przedsiębiorstw zgromadzonych w Lasach Państwowych Naczelną Zarząd w granicach łącznej kwoty ustalonej dla niego przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na podstawie łącznej normy kwotowej ustalonej dla Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego przez Ministra Finansów.

2. Ze środków, o których mowa w ust. 1, pokrywane są wydatki Naczelnego Zarządu zarówno osobowe, jak i rzeczowe (w tym wydatki na remonty), z wyjątkiem wydatków inwestycyjnych.

3. Nie wykorzystane środki na utrzymanie Naczelnego Zarządu przechodzą na rok następny.

§ 40. Wysokość wpłat na utrzymanie Naczelnego Zarządu przypadającą na poszczególne przedsiębiorstwa, jak również sposób i terminy dokonywania wpłat ustala Naczelną Dyrektor Lasów Państwowych na podstawie opinii kolegium Naczelnego Zarządu.

§ 41. Naczelną Zarząd amortyzuje posiadane środki trwałe w wysokości wynikającej z części stawek amortyzacyjnych przeznaczonych na wymianę. Odpisy amortyzacyjne Naczelną Zarząd przekazuje na fundusz inwestycyjny Naczelnego Zarządu.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

§ 42. 1. Nadleśnictwa rozliczają się z zespołami składnic z tytułu sprzedanego drewna po cenach zbytu, zmniejszonych o prowizję ustaloną w wysokości kosztów utrzymania składnic, zwiększonych o 5% zysku.

2. Wysokość prowizji określonej w ust. 1 ustala Naczelną Zarząd.

§ 43. Plany oraz sprawozdania rzeczowe i finansowe organizacji gospodarczej Lasów Państwowych za rok 1969/70 obejmują okres od dnia 1 października 1969 r. do dnia 31 grudnia 1970 r. W celu utworzenia właściwej podstawy porównawczej dla lat następnych Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego ustali dane sprawozdawcze w zakresie rzeczowym i dokona szacunku odpowiednich wskaźników finansowych w stosunku do wykonania 1970 r. w układzie roku kalendarzowego.

§ 44. Do przedsiębiorstw i Naczelnego Zarządu stosuje się odrębne przepisy w zakresie:

- 1) dokonania jednorazowego rozliczenia funduszy przedsiębiorstw i zjednoczeń w związku z wejściem w życie nowych zasad gospodarki finansowej,
- 2) opodatkowania przedsiębiorstw, oprocentowania środków trwałych, stosowania systemu ujemnych i dodatnich różnic budżetowych, finansowania inwestycji i remontów, finansowania działalności o charakterze socjalnym oraz gospodarowania środkami funduszu postępu techniczno-ekonomicznego,
- 3) trybu rozliczeń przedsiębiorstw i zjednoczeń z budżetem,
- 4) zasad gospodarki finansowej central zjednoczeń określonych na podstawie uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemys-

słowych oraz budowlano-montażowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293).

§ 45. Minister Finansów może w porozumieniu z właściwym ministrem rozciągnąć przepisy uchwały w całości lub ze zmianami na nie objęte uchwałą gospodarstwa leśne działające na zasadach rozrachunku gospodarczego.

§ 46. Traci moc uchwała nr 304 Rady Ministrów z dnia 4 października 1962 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej

przedsiębiorstw lasów państwowych podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego (Monitor Polski Nr 75, poz. 347).

§ 47. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 48. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

159

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 marca 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia składników podstawy wymiaru renty funkcjonariuszów Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 35 i 66 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) oraz art. 9 ust. 3 i art. 40 ust. 6 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 marca 1960 r. w sprawie określenia składników podstawy wymiaru renty funkcjonariuszów Służby Więziennej oraz ich rodzin (Monitor Polski z 1960 r. Nr 34, poz.

169, z 1962 r. Nr 87, poz. 410 oraz z 1968 r. Nr 49, poz. 342) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tabeli nr 7 po wyrazach „od dnia 1 lipca 1968 r.” dodaje się wyrazy „do dnia 31 grudnia 1969 r.”,
- 2) wprowadza się tabelę nr 8 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1970 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. F. Rusek

Załącznik do zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 marca 1971 r. (poz. 159).

Tabela nr 8

stawek miesięcznych równowartości świadczeń zaopatrzenia mundurowego, obowiązujących w okresie od dnia 1 stycznia 1970 r.

Lp.	Stopień	Suma zł
1.	Funkcjonariusze młodszy — mężczyźni	355,—
2.	Funkcjonariusze starsi — mężczyźni od podinspektora do starszego inspektora włącznie	424,—
3.	Funkcjonariusze starsi — mężczyźni od podkomisarza do komisarza włącznie	549,—
4.	Funkcjonariusze starsi — mężczyźni starsi komisarze	590,—
5.	Funkcjonariusze młodszy — kobiety	384,—
6.	Funkcjonariusze starsi — kobiety od podinspektora do starszego inspektora włącznie	412,—
7.	Funkcjonariusze starsi — kobiety od podkomisarza do komisarza włącznie	525,—
8.	Funkcjonariusze starsi — kobiety starsi komisarze	566,—